

PAP-ÆSKEN

Pap Kjøp

NR. 12 • 6. ÅRGANG • DECEMBER 1952

PERSONALE

Pap

Årets JULEØNSKER

PHILIPS: Ansættelser:

4. dec. 1952 Mogens Wilhelmsen, rekl.-lager.
1. jan. 1953 fru Sigrid Allan, økonomi-kontor.

POPE:

1. dec. 1952 Børge Gøtz, assistent, radio-afd.

PHILIPS: Fratrædelser:

19. nov. 1952 P. Hartvig Nielsen, H.B.
31. dec. 1952 frk. Aase Corlin, reklamen.

FINAX:

15. dec. 1952 fru Doris Damgaard.

JULEKNAS

Om Industrigårdens hjemmevern kan følgende siges med bestemthed allerede på nuværende tidspunkt:

Uanset hvordan eller hvorledes, så vil vort kompagni i en hvilken som helst situation altid kunne regne med at have een overlevende: Jørgen Holm.

En lille dreng gik en tur gennem Ørstedsparken. Han kom forbi en bænk, hvor der sad en temmelig mager kvinde og ammede sit barn. Efter at have kikket lidt traskede han videre og fik lidt senere øje på endnu en ammende moder. Hun var temmelig voluminøs, og da han havde stirret interesseret et øjeblik, sagde han til barnet: Du skal sutte, du må ikke puste.

PHILIPS POST

Der indkom ialt 24.156 kupon'er.

Penol Nibber-sættet, der blev udsat i forbindelse med vor lille konkurrence i sidste nummer af PAP-æskan, blev vundet af Flemming Pedersen, postafdelingen, der tippede 25.400 stk. Vi gratulerer.

Vor korrespondent har været så heldig at få en personlig samtale med julemanden, og han har i et øjeblik's letsindighed røbet nogle af de ønsker, som er kommet ham for øre. Således sagde han,

at Hermann Kristiansen, Repax, som sit mest brændende ønske har, at man vil holde op med at kalde hans vogn for en dampmaskine,

at Carl Nielsen, Philora, drømte om solsikkefarvede, zigzagvævede kniggers og en dertil svarende ultrainfra-violblå skjorte,

at B. Jønsson, Pope, som er nægtet bevilling til flere sakse, håber, at en behjertet sjæl vil skænke ham en, da det er hans vigtigste værktøj,

at Poul Schrøder ber' til, at han ikke foreløbig skal for nogen nævningeret,

at V. H. Mørch, Philips, ønsker, at han må få fornyet den nederste skrue i højre side af instrumentbrættet på sin vogn, da den er det eneste, der endnu ikke er udskiftet,

at K. Dittmer, Finax, udtaler, at får han bare en alpehue, som han plejer, så er han glad,

at frk. Damm, Marketenderiet, ønsker nogle flere, der holder af kogt torsk,

at A. Borch gerne så, at man havde tid til at høre alt, hvad han gerne ville sige,

at Erik Bloch, Pope, som sædvanlig ønsker sig brevordnere, arkivkasser, arkivhylder, arkivrum, arkivskabe, arkivvarer o. lign.,

at B. Matthissen ønsker sig khakiskjorter (endelig den autoriserede indregistrerede af ministeriet godkendte officersmodel) — dem kan man aldrig få nok af,

at Hallev, lampeafd., ville blive så glad for et skrivekursus,

at A. Echart bare ønsker endnu *een eneste* funktion, — for så har han 117 — og det er da sådan et dejligt rundt tal,

at Rud Jeppesen, reklameafd., kunne tænke sig en biograf hjemme i stuen, der automatisk viste alle nye film og kørte uafbrudt fra 17—23,

at Sv. Rasmussen, PGI, i al beskedenhed siger, — I kan jo give mig en grammofoonplade.

Tro, håb og LØNFORHØJELSE

1/12 *Jeg glæder mig i denne tid,
thi, midt i dagens store slid,
jeg mærker julen kommer.
Jeg fyldes af forventning om
den gyldne strøm af mammon, som
skal fylde mine lommer.*

3/12 *Jeg glæder mig i denne tid,
thi snart bli'r sikkert al min flid
så rigeligt belønnet.
Det kan ej gå som sidste år,
hvor der blev sagt: „lår De får
ej Deres løn forskønnet.“*

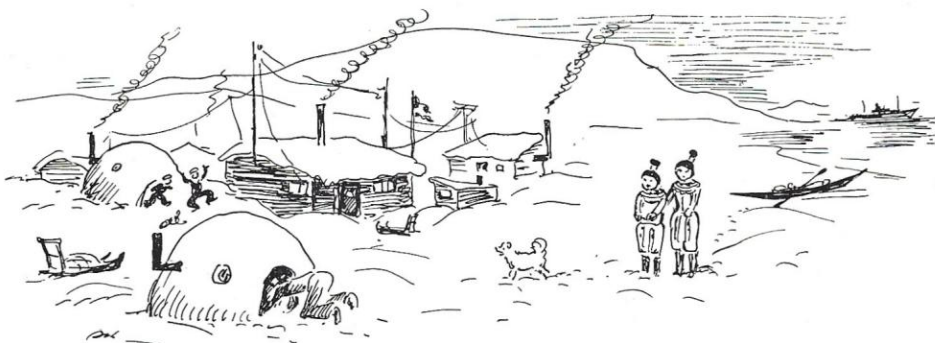
5/12 *Der tændes røde lygter hist.
Og mit humør bli'r pludselig trist.
Jeg om på gangen flakker.
Hvor er jeg dog en stor kujon.
Åh, stod der blot en mikrofon
i rummet, hvor de snakker.*

*Mon de nu osse ved besked
om al min dyd og dygtighed,
og om, hvad jeg bestiller.
Og når de fælde skal min dom,
ved de så, når forsent jeg kom.
Åh, giv mig et par piller.*

8/12 *Nu er jeg som et nervebundet
og hvileløst jeg vandrer rundt.
Er jeg til jul i live?
Jeg ønsker hverken dit og dat,
jeg bli'r så glad, hvis bare at
de gi'r mig lov at blive.*

15/12 *Nå, gu'skelov, nu er det sket!
Og jeg, som gik og blev så svedt!
Nu ved jeg, julen kommer.
Hvad der blev sagt, det har jeg glemt.
Kun eet jeg ved: det bli'r ej nemt
med mine tomme lommer.*

En „anderledes“ Jul

Jeg var vist ingen god soldat, i hvert fald medførte en konstant og voldsom trang til søvn, at min stakkels „overmand“ (efter at have mistet stemmen i stadige forsøg på at kalde mig til bevidsthed) måtte skønne mig uegnet til min betroede post som skrivemaskinskytte. Jeg ville sikkert egne mig bedre som opvasker, et job jeg dog heller ikke mente at kunne bestride; jeg kunne jo falde i søvn med hovedet i vaskebaljen ... en lidet ærefuld død for en orlogsgast.

Jeg havde 2—3 søvnløse nætter, hvor jeg gjorde op med mig selv, inden jeg ansøgte om at blive deporteret. Ansøgningen blev kraftigt anbefalet, og på denne måde kom jeg til Grønland, — befordret dertil med vistnok den værste pram, der har krydset Nordatlanten i dette århundrede. Det tog os således 27 døgn at nå grønlandske marinekommando, der dengang var beliggende i forsvarlig afstand fra kolonien Godthåb. Jeg blev modtaget af en flok vilde, langskæggede mennesker, som jeg hurtigt identificerede som mine lidelsesfæller.

Nå, jeg faldt hurtigt til og blev selv langskægget, inden vi skulle fejre den jul, som dette skrivi drejer sig om.

Forberedelserne var vel overstået, vi havde slagtet gris, bagt småkager, som trods enhver beskrivelse (vor kok var udlært maskinarbejder), og fået radiohilsener hjemmefra i form af en række skrattende og knasende lyde, som imidlertid blev modtaget med den største interesse og glæde.

Vi havde længe spejdet efter juleskibet, som skulle bringe os de kulinariske nydelser til julemiddagen og måske også en lille pakke med mors julebag. Der kom også skib juleaftens middag, midt i en sneorkan, men det blev en skuffelse, for alt hvad det bragte var en mængde frostsprængte øller, ligeså mange frosne kartofler og 2 juletræer — ellers intet.

Efter at have losset glasskår i et par timer, gik vi igang med at pynte det ene juletræ (det andet lånte vi ud).

I mangel af anden pynt, overhængte vi det stakkels træ med cigaretpakninger, sølvpapir, huebånd samt spisebestik og andet husgeråd. Stjernen var et bliklåg, der var hamret lidt i facon, og 3 frivillige ofrede deres fuldskæg, som så gjorde det ud for englehår (hvad det i sandhed *ikke* var).

Jeg håber ikke, at jeg røber militære hemmeligheder ved at fortælle, at vi var 16 værnepligtige på stationen, alle mere eller mindre polarkuldrede, og desuden ca. 11 grønlandske piger, som sådan var til nytte her og der.

Vagten gik igang med at forberede midt dagen, mens de øvrige blev kommanderet op på stationens stolthed, en stor, rød lastbil, som ikke havde været i brug siden statsministeren (eller var det mon Hans Egede) var på besøg. Forinden var køjesækkene blevet endevendt, i forsøg på at finde ud-

gangsuniformerne frem, vi skulle jo være fine, for vi skulle til julegudstjeneste i Godthåb kirke. Ved hjælp af sneplov og skovle nåede vi frem netop som den sidste salme blev sunget, og så kunne vi jo godt vende om. Lastbilen kunne ikke lide vejret, og vi kunne ikke lide lastbilen, så vi lod den stå og trampede hjemover. Det er ikke let at finde vej på Grønland, når det er mørkt og sneen kommer med vindstyrke 11, men vi nåede hjem, så vi kunne sætte os til bords kl. 21.

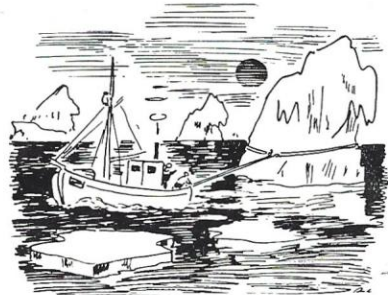
I første omgang blev „kokken“ vor helt, han havde fremtryllet to rødkålshoveder i kolonien, og serverede en dejlig flæskesteg. Men stemningen faldt brat. Nu er kokken min gode ven, derfor ingen kritik, men har De nogensinde smagt risengrød, kogt på tømælk og optøet indlandsis? Det har jeg . . . een mundfuld.

Det med indlandsisen kræver måske lidt forklaring. Se, vi havde en brønd, men den var kun tilgængelig og „våd“ i sommerhalv-

året. Derfor måtte vi benytte os af andre midler for at få vand, og vi havde to muligheder. Enten smeltede vi sne, hvilket gav os en noget uklar vædske, som vi brugte til den personlige hygiejne. Dog foretrak jeg at børste tænder i appelsinvand. Den anden udvej var mere besværlig, her sejlede vi ud med kutter og lassode et isfjeld, tog det på slæb tilbage, lagde det så nær kysten som muligt ved flodtid, for derefter ved ebbe at hugge det i småklodser og bære det op til smeltekedlen. Et isfjeld, der er en del af en gletcher fra indlandsisen, er så hårdfrossen, at isen er fuldstændig bakteriefri, og smelt vandet bliver derfor som destilleret vand. Nu ved De det.

Nå, juleaften gik videre, vi dansede om „træet“ og knækkede tænder på småkagerne, som skulle have været skyllet ned med punch. Men punchbærene var på deres færd til gildeshallen blevet kastet omkuld af stormen, skønt vi havde udpændt kraf-

tige holdereb mellem bygningerne. Punchen kom os dog til gode 1. juledag, da kunne vi hugge den ud som ispinde mellem klipperne, hvor den var havnet.

Stormen rev fortøjningen til vor kutter med sig, og vi fik travlt med at komme ud og redde skuden inden den ville være blevet omdannet til optændingsbrænde. Mens vi var i færd med dette, hørte vi råb om hjælp ude fra vandet, det viste sig at være fem søfolk fra „juleskibet“, som var kængret med en pram. Vi fik dem på det tørre, men inden de nåede så langt, var der ialt otte, som trængte til tørt tøj.

Nu var der basis for en ny gang punch, og for en sikkerheds skyld indtog vi den i kabyssen. Det viste sig, at een af de reddede havde haft åndsnærværelse nok til at bjerge en karton whisky, så nu begyndte anden halvleg af julen, og den varede til et godt stykke ind i januar. Glæden var ubeskrivelig, da stormen tog vort vagtskur på

sine vinger og bar det ud i havet ... det var et ikke særlig vellidt opholdssted, vi der slap af med.

Vi holdt jul igen den 27. januar (jeg husker så tydeligt datoen da jeg netop for 25. gang blev „belønnet“ for at komme sidst ud af køjen. Belønningen bestod i at tømme latrin, hvilket foregik efter 10 minutters march i den høje sne med åg på nakke og hakke i hånd). Nu var det rigtige juleskib kommet, med god proviant, pakker hjemmefra, og en splinterny kvartermester, som blev meget populær hos mig, da han straks indførte skift for latrintømning.

Skulle De engang få chancen for at komme til Grønland og holde jul, så lad Dem ikke afskrække af ovennævnte ... det skete i det „gamle“ Grønland.

FRA REKLAMEAFDELINGENS KOGEBOG

*Forceret juletryksag
impl. 4—12 personer*

Køkkenchefen smøger ærmerne op i omtrent albuehøjde, klemmer en cigaret ind mellem læberne og er klar til at modtage den flok tyndhårede mænd, der nu skrider over hans tærskel. Da han har undret sig over, hvordan alle disse mennesker kan undværes på deres kontorer samtidigt, påhører han i stilhed de utallige meninger, der fremkommer fra denne hjernetrust. Med den store forskærerkniv skærer han det bedste fra og giver det til en af à la carte-kokkene med besked om at køre det 3 gange igennem hakkemaskinen og brase det på en kladdeblok. Der tilsættes 1 spiseskefuld logik (er medbragt hjemmefra), og en snes af de 14.000 tekniske udtryk, der kort forinden svirrede rundt i lokalet, strøs forsigtigt på. En meget pikant smag opnås, hvis det er muligt at tilsætte lidt ferrotico-lumen essens, mens frekvensstroboskoper og vel navnlig virkningsgraden af en modulations-generator giver et godt sammenhold i stoffet. For en sikkerheds skyld kan man binde en lille, hvid løgn omkring det hele, og lukke med dobbelt knude.

Selve anretningen overlades til overkokken, som garnerer med smil og lår, stjerner og bomærker.

Nu er man klar til at servere for gæsterne, og samtidig gør man de store gryder klar, således at det ganske land kan nyde godt af kogekunsten.

For at lette det besvær De evt. måtte få med Deres julepost fra venner i udlandet, bringer vi her nogle oversættelser som måske kan hjælpe Dem:

Engelsk:

He was muffled in a long dark cloak.
Han blev „muffed“ i en lang mørk
cloak.

My sweetheart is wonderful.
Min svigerfar er vandrefugl.

How did you sleep to night?
Hvordan sidder slipset i nakken?

Home-guard.
Hummer garden.

What is the matter?
Hvad er der med dig?

Tysk:

Er lag in den Schatten des Oelbaumes.
Han lå i sjatterne fra øltræet.

Fransk:

Plaisir d'amour.
Placér dig op ad muren.

“Yes, he's asleep he's been asleep for two hours!”

Jeg kan li' mit job, fordi -

INTERVIEW MED
PICCOLINE FRK. OLSEN

Vi traf frk. Olsen ude på gangen med en kasse svingende fuld af post — og med et stort smil på læberne.

— Hvi smiler De så huldsaligt!

— Jo, Elisabeth og jeg væddede 2 kokosboller med hr. Overgaard, om vi kunne blive færdige med at arkivere inden frokost. — Vi vandt!

— Gratulerer! Hvad bestiller man som piccoline?

— 4 gange om dagen bringer jeg post ud til kontorerne på 3. og 5. sal og tømmer samtidig. Så arkiverer jeg og folder breve og fakturaer.

— Er der noget ved det?

— Tømmenturene er meget sjove, men arkivering er ikke så spændende. Undertiden hjælper vi også til på reklamelageret, når der er større udsendelser. Det er morsomt.

En klædelig rødmen breder sig over ungdommens ansigt.

— ? ? ?

— Jo, der er jo radio — — og så er det et par flinke fyre!

— Nå, nå. Undertiden hører man vilde hyl fra postforsendelsen. Hvad sker der så?

— Det er nok i forbindelse med vor bødekasse.

— Ja, vi betaler bøder for forskellige forseelser, f. eks.:

Telefonsamtaler	5 øre
Hemmelige do.	15 -
Fejlsortering	5 -
Spise i arbejdstiden	5 -
Komme for sent	5 -
Uegnede ord	5 -
Elevatorkørsel under 3 etager	25 -
Sidde på bordet	5 -

— Hvad er „hemmelige telefonsamtaler“?

— Samtaler, hvor man ikke vil opgive, hvem man taler med.

— Hvor mange penge kommer der i kassen?

— Det er forskelligt. Sidste måned var der kr. 30.—. Jeg fik kr. 3,28.

— Det var pokkers!

— 5 øre!

— Hva' be' har'?

— Det koster 5 øre at sige „pokkers“.

— Hm. Vi betaler og priser os lykkelige for, at bødekasse-ideen kun benyttes i postforsendelsen.

— Hvem må „bløde“ mest til kassen?

— Hr. Overgaard. Det sker, at han forudbetaler 2 kr. for at få luft!

— Kan De lide at være i PHILIPS?

— Arbejdet er undertiden lidt trivielt, — det kan vel næppe være anderledes for en piccoline. Men det er flinke mennesker, jeg arbejder under, og der er et godt kammeratskab mellem os unge.

— Fremtidsplaner?

— Efter at læretiden er overstået, kunne jeg godt tænke mig at blive korrespondent.

— Held og lykke med det!

— Tak.

PAP.æsker

præsenterer koncer

N.B SOMMERFELDT.

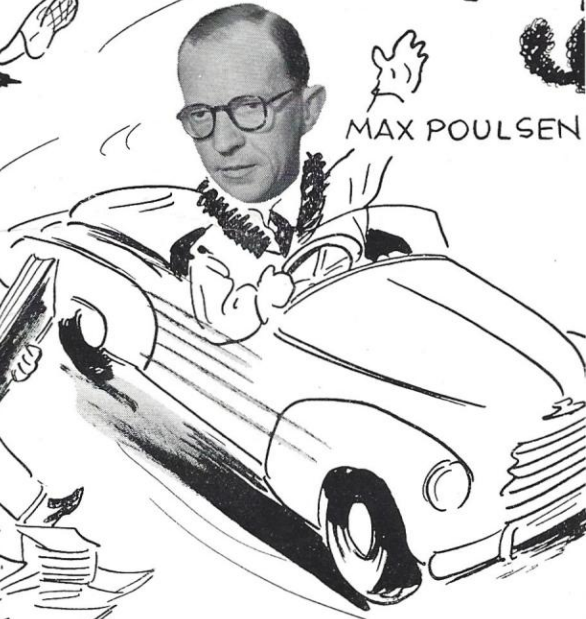
SV. RASM

SV A CHR. PEDERSEN.

MAX POULSEN

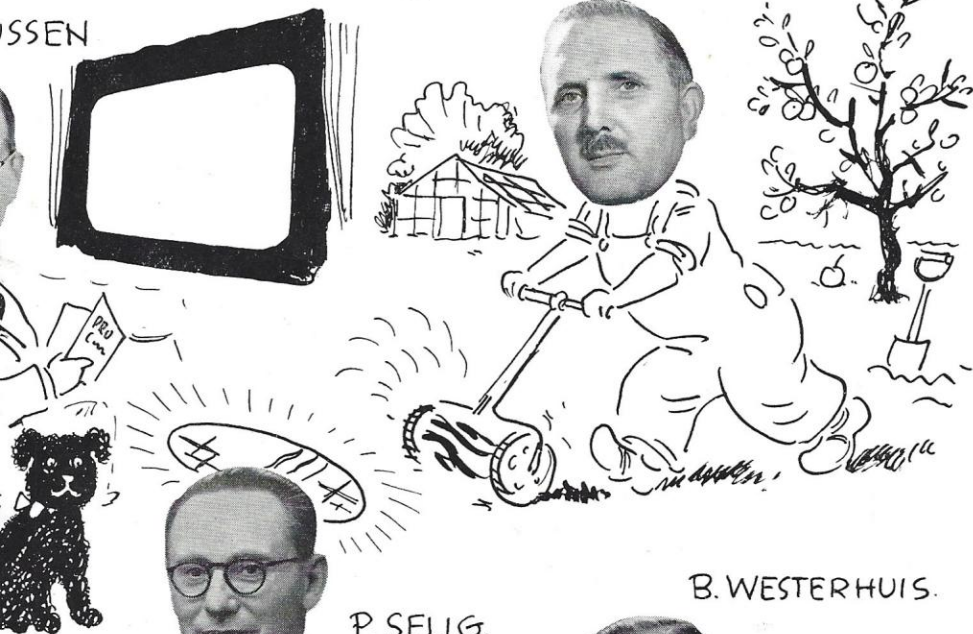
Populært

s BLÅ BOG

mens 7 direktører

P MIKKELSEN.

SSSEN

B. WESTERHUIS.

P SELIG.

Juleudstilling og Juleudstilling ER 2 TING

Nu er det snart jul. Det er osse juleudstilling. I morgen skal vi ind og se den. Så skal jeg ha' de nye sko på, som gnaver i hælen. Jeg skal nok osse ha' det store halstørklæde på, som kradser. Så skal jeg med mor ind til byen. Når vi kommer derind, skal vi hen i en stor forretning. Der går vi så i lang tid og ser på hatte og kjoler og tallerkener og garn og voksne bøger og sæbe og pudder.

Når jeg så gerne vil se alt legetøjet, så er det på fjerde sal, og vi kan ikke komme til i elevatoren, og mor gider ikke gå op ad trapperne, men jeg skal nok få en sprællemænd. Så skal jeg være en sød dreng og ikke tude, for ellers får jeg en på kassen og kommer ikke med hen og drikker te.

Det kommer jeg alligevel. Hvor der er en masse mennesker og nogle koner, som mor kender. Konerne syn's, at jeg er blevet stor, og spør', om jeg kan fortælle, hvad jeg hedder, og hvor gammel jeg er.

Jeg får ingen te, for det får børn ikke, og der er ingen flø'skumskager, så jeg får sandkage. Og jeg skal spise op. Ellers kommer jeg ikke med hen og ser tegnefilm.

Det kommer jeg alligevel. Der er det forbudt at stå op på stolen, så man kan se. Så skal jeg sidde pænt stille, mens mor ser. Når de griner allesammen, rejser jeg mig op alligevel, og så kan jeg godt nå at se lidt af Anders And, inden jeg skal sidde pænt stille igen og bare selv se, hvor pænt alle de andre små drenge sidder.

Når vi kommer ud, er det mørkt, og det regner, og vi skal se på vinduer. Mor si'r, at

der er nogle flotte kjoler i dem, men det kan jeg ikke se. Jeg ser bare på enden af en stor mand, som står foran.

Så skal vi skynde os og hjem og lave mad til far, for ellers bli'r han sur, og vi får ikke tid til at købe den sprællemænd, vi talte om, og det er heller ikke noget for sådan en stor dreng.

Når vi kører i spurvognen, skal jeg gi' billetten til den rare mand, og han bli'r sur, når jeg taber den, fordi jeg ikke kan få vanten af. Og jeg må ikke sidde ned, for det er ikke høfligt, når voksne folk står op, og nu har jeg været ude og more mig hele dagen, og så kan jeg godt stå op. Det gjorde heller ikke så meget, hvis bare de ikke skubbede. Når jeg bli'r stor, kan de nok bedre se mig, men det varer nok længe.

Så er der en rar dame, der spør', om jeg har set nissemanden. Det kan hun ikke forstå, jeg ikke har. Mor si'r, at ham tror jeg ikke på. Det kan damen heller ikke forstå. Så taler de meget højt om det, mens jeg prøver at se ud, som om jeg er en hel anden dames lille dreng.

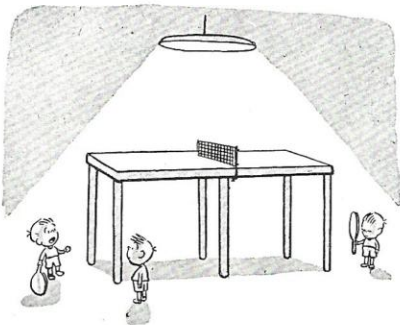
Når vi kommer hjem, skal jeg være glad, for det er det mindste, man kan forlange af mig, når min mor har haft alt det besvær med og ta' mig til juleudstilling.

Så ringer tante Ella og siger, at hun osse vil ta' mig til juleudstilling, for hun syn's, det er så yndigt at have et barn ved hånden.

For man skal være god mod børnene, når det er jul.

LIDT HUMOR

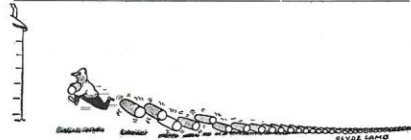
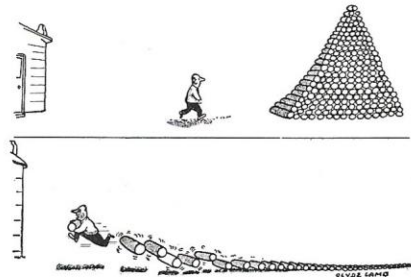
Lånt fra „Saturday Evening Post“

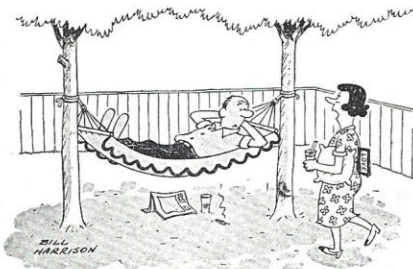
"You stand on a chair and tell us what's happening."

John Dimpfelmyer

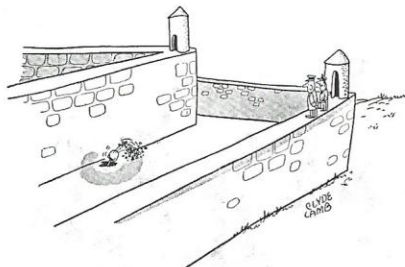

"Henry's asleep, too, but his collar is stiffer."

BILL HARRISON

"Telephone."

DAVE COVERLY

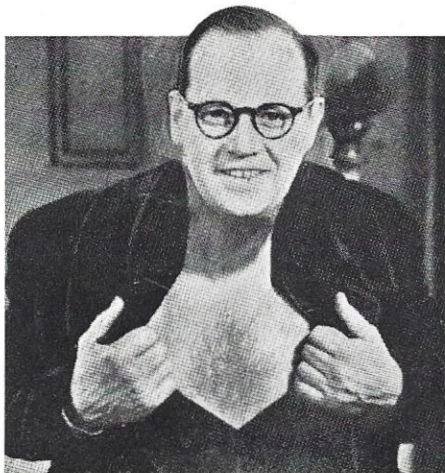
"It seems a shame, doesn't it?"

PHILI-SPAS

Vi bladrede i fotoalbums forleden og fandt forskellige billeder frem fra de senere år. Da vi tror, læserne vil have godt af lidt hjerne-gymnastik mellem julefrokosterne, byttede vi lidt om på billedteksterne. Find ud af hvilke tekster, der hører til de forskellige billeder, udfyld kuponen på side 14 og indsend den til Pap-æskens redaktion inden den 5. januar. Blandt de rigtige løsninger trækkes der lod om

1. præmie 25 kr.
2. præmie 15 kr.
3. præmie 10 kr.

God fornøjelse!

- 3** At alt skæg falder for Philishave, ved enhver. Her gør man klar til at prøve, om Philishave også kan klare andre gevækster.

- 1** Fra dir. Sommerfeldts 25 års jubilæum. Billedet viser nogle af de smukke gaver fødselens are fik overrakt.

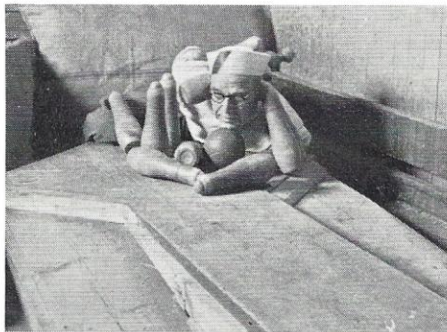
- 4** Overfor en sådan charme måtte dir. Mikkel-sen give fortabt.

- 2** »Man må have blik for livets goder« mente manufakturhandler Larsen og tog sig et ordentlig »sug«.

- 5** »Fine sager« mumlede fotografen og »skød« øjeblikkeligt. Fra skovturen i 1951.

6 Kinesisk skuespiller i en lidt mærkelig situation.

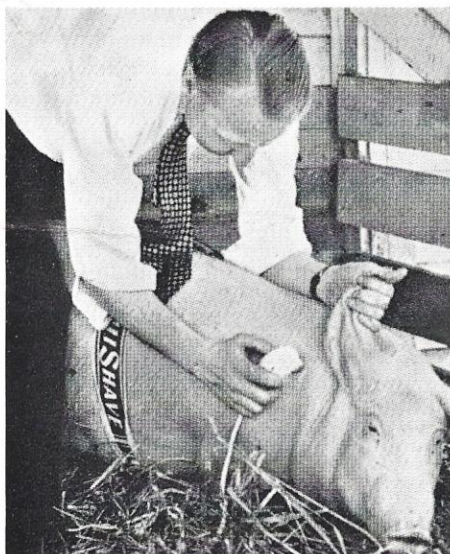
7 To venner styrker sig ved skovturen i 1948.

8 Billedet viser hr. Fischer i færd med at smage på en aparte ret.

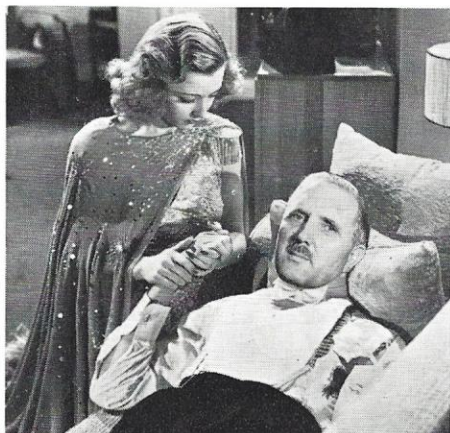

9 Hr. Matthissen er tilsyneladende i færd med at sætte en kugle til livs.

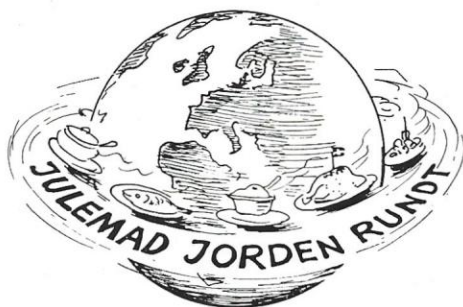
10 Et overraskende billede, hvor man rigtigt kan beundre dir. Rasmussens legemsprægt.

Fortsættes næste side.

11 PhilShave-grisens foderstand kontrolleres på Bellahøj.

ÆDESPALTEN

KUPON

Til billede nr. 1 hører tekst nr.

Til billede nr. 2 hører tekst nr.

Til billede nr. 3 hører tekst nr.

Til billede nr. 4 hører tekst nr.

Til billede nr. 5 hører tekst nr.

Til billede nr. 6 hører tekst nr.

Til billede nr. 7 hører tekst nr.

Til billede nr. 8 hører tekst nr.

Til billede nr. 9 hører tekst nr.

Til billede nr. 10 hører tekst nr.

Til billede nr. 11 hører tekst nr.

Navn

Firma

Ald.

Når De sætter Dem til bords juleaften for at nyde risengrøden og flæskestegen eller gåsen og rødkålen, som jo er de danske juleretter, har De da nogensinde spekuleret på, hvad man spiser i andre lande.

Det har De sikkert ikke, og vi bringer derfor nogle eksempler på juleretter fra forskellige lande.

Tyskland: Pølser, Sauerkraut og æblekage.

Østrig: Gullasch og kager.

Spanien: Mandelsuppe og ristede fisk.

Hawaii: Saltet rå fisk, pattegris og kokosnød-pie.

Holland: Østers og chokoladekage.

Belgien: Stegte fugle og vafles med sur fløde.

England: Stegt kalkun og plumbudding.

Rusland: Kødsuppe med rødbejer („borsch“), ovnstegt fisk eller pattegris og søde kager.

Italien: Alle slags skaldyr og gåsesteg med kastanjer og ost.

Frankrig: Alt hvad det franske køkken kan opvise af lækkerier. (Serveres julenat efter kl. 24 og til langt hen på morgenen).

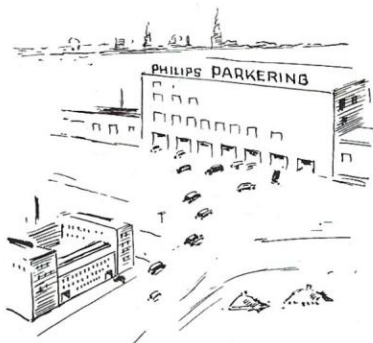

Ovenstående oplysninger er lånt fra årets udgave af KVINDENS HVEM HVAD HVOR. (Politikens Forlag)

Forslag til IDÉKASSEN

Indførelse af spejlsystem til lettelse af morgenkontrollen på 3die sal.

Indretning af specielt PHILIPS parkeringsanlæg på Kløvermarken.

Midtgaards forslag til hurtig postbesørgelse mellem røraft. og posten.

Installering af overrislingsanlæg til vanding af kontorenes blomster.

— Endvidere har kontorass. Olsen indsendt et forslag om lønforhøjelse. De andre forslag blev præmieret — det sidste blev afslået.

GLÆDELIG JUL

PAP-æskan: Personaleblad for PHILIPS A/S, A/S AXEL SCHOU og POPE A/S.

Ansvarshavende redaktør: A. Frederiksen. I redaktionen: J. Skelbæk, Rud Jeppesen og A. Walther.
Specialmedarbejder ved dette nr.: B. Clémensen.